

לאה צמל, עו"ד ונוטריון

אחמד חלאק, עו"ד

רח' אבו עוביידה 2 ירושלים, טל' 02-6273373 פקס' 02-6289327

10.2.2016

בתים: 5/13

לכבוד

סא"ל דרור שאול

מפקדת פיקוד העורף

טל: 08-9783777

פקס: 08-9783349

שלום רב,

הנדון: השגה נגד כוונה להחרים ולאטום את המבנה בו התגורר בשכירות

טוויל, ת.ז. מצור באהר

בעל הבית: אטרש

בשם המוקד להגנת הפרט, מוגשת בזאת השגה נגד הודעת מפקד פיקוד העורף מיום 5.2.2016 על כוונתו להחרים ולהרוס את המבנה בו התגורר הנדון, טוויל.

ואלה נימוקי השגה:

א. העילה לפגיעה בבית

1. על פי הכתוב בהודעה, הכוונה לפגוע בבית הינה הואיל והנדון "ביצע יחד עם אחרים פיגוע במהלכו יידו אבנים לעבר רכבים יהודים שחלפו בציר אשר וינר בירושלים, במטרה לגרום לפגיעתם. כתוצאה מהפיגוע נרצח אלכסנדר לבלוביץ וזאת לאחר שאחת האבנים חדרה לרכבו באופן אשר גרם לו לסטות מהנתיב ולהתנגש בעמוד".

2. כידוע, התיק בעניינו של הנדון ואח' עדיין מתנהל מול בית המשפט המחוזי בירושלים ועד היום לו הוכרע הדין. בנוסף, קושיה מרכזית בתיק היא השאלה האם פטירתו של אלכסנדר לבלוביץ הייתה כתוצאה מהפיגוע או לא. אין זה מתקבל על הדעת כי למרות שהתיק אשר עדיין מתנהל בבית המשפט, ואף לא נשמעו בו הוכחות, הנך מתיימר לקבוע כי "כתוצאה מהפיגוע נרצח אלכסנדר לבלוביץ וזאת לאחר שאחת האבנים חדרה לרכבו...", כאשר טענה זו מוכחשת מכל וכל.

3. גם על פי חומר הראיות הלכאורי בתיק, אין טענה כי הנדון זרק אבנים כלל. לכל היותר נטען כי הוא שהה עם אחרים במקום זריקת האבנים. מעבר לכך, על פי חומר הראיות

היו במעלה הכביש זריקות אבנים מקדימות לזריקות הנטענות, ולא ניתן להוכיח כי אבנים שזרק מי מחבריו של הנדון פגעו ברכב, ולא האבנים שנזרקו קודם לכן בדרך.

ב. אופן הפגיעה - חוות דעת הנדסית:

4. בהודעה מיום 5.2.2016 נאמר כי בכוונתך לאטום בית הנדון כאמור מתכוונת להתבצע על דרך של אטימת פתחי הדירה, ללא פגיעה קונסטרוקטיבית בשלד המבנה, ובבניינים הסמוכים.

5. חסרה להודעה תכנית הנדסית מתאימה, אותה אוכל לבחון ולהציע – אולי - תכנית חלופית במקרה וההשגה והעתירה יידחו.

ג. חלקי הבית בהם מתגורר הנדון

6. מדובר בבית קטן שכור בבניין ישן אשר נבנה לפני שנת 1967 ומורכב משני חדרי שינה, מטבח ושירותים. בדירה מתגוררים אמו של הנדון טוויל, עקרת בית שאין לה עבודה מסודרת, וארבעת אחיו של הנדון אשר כולם בגיל צעיר וחלק מהם לומדים בבתי ספר וחלק באוניברסיטאות. העצור היה גר בחלק נפרד באחד מהחדרים שהחלק השני ממנו הוא סלון.

7. אביו של הנדון נפטר מלפני שנתיים בערך, בכלא דקל, כנראה מהתקפת לב.

8. החלטתכם להחרים ולאטום את הבית אינה קשורה לסבירות ולהיגיון בשום קשר. מדובר בבית השייך לאדם שהוא בעל הבית ומשכיר אותו למשפחת הנדון משנת 2000.

9. מאז חידוש המדיניות של הריסת הבתים **הקפד המפקד לפגוע רק בחלקי הבית אשר שימשו למגורי החשוד**. גם ההריסה שהיתה נשוא בג"צ 4597/14 (מחמד חסאן עוואדה ואחי) אושרה רק לגבי הדירה הספציפית בה התגורר החשוד עצמו, ולא כל דירת המגורים. אף צווי ההריסה שהוצאו לתושבי חברון במקביל, כלפי מי שלכאורה נחשבו על ידו לשותפיו של החשוד לאותה עבירה, מר חוסאם ק'ואסמה ומר עאמר אבו עיישה, הוצאו נגד חלקי הבית המשמשים למגוריהם האישיים.

10. אם בכוונתו של המפקד להגשים הפגיעה בבית, על אף כל הנימוקים המשכנעים להמנע מכך, אין לפגוע אלא באותו חדר, בו התגורר בפועל.

ד. מטרת הפגיעה

11. נכתב בהודעה כי "הדבר נחוץ לשם הרתעת מחבלים פוטנציאליים מפני ביצוע פיגועים דומים בעתיד".

לא ידוע לנו על כל תקדים בו זריקת אבנים פגעה ברכב וגרמה למוות-ובעקבות כך נהרסו בתים. הרי זריקת אבנים מתרחשות במאות ובאלפים, ונדיר המצב בו ישנם נפגעים. לפיכך אין צורך בהרתעה מעין זו לגבי אירוע כזה.

אין כל וודאות שפגיעה חמורה כל כך יש בה כדי לסייע לבטחון או להרתיע מפגעים. זוהי אפשרות בלבד, וכפי שקבעה וועדת שני, זוהי אפשרות מפוקפקת מאד, אשר נזקה לבטחון רב מתועלתה. וועדה זו מונתה על ידי הרמטכ"ל והיא מסרה את מסקנותיה לשר הבטחון בשנת 2005, ומאז, אכן, לא הוסיפו בשטחי הגדה המערבית לנקוט בה. החידוש של שיטה באמצע זה לא הוכיח עצמו ולהפך מהוה אולי מניע לפיגועים.

ה. ענישה קולקטיבית

12. ידוע כי בני משפחתו של הנדון אינם קשורים למעשיו ולא הוכחה נגדם כל אשמה. על אף זאת, הם עומדים להיות הקרבנות העיקריים של אותה סנקציה, אם תאושר. מה חבל כי הענישה הסביבתית תפגע דווקא בחפים מפשע.

13. אין צורך להזכיר כי ענישה קולקטיבית מעין זו מנוגדת כליל למשפט הבינלאומי ההומניטארי, האוסר על ענישה קולקטיבית (ר' ס' 33 לאמנת גינבה הרביעית) ועל פגיעה ברכוש פרטי (ר' תקי' 46 לתקנות האג' וס' 35 לאמנת גינבה הרביעית).

ו. אפליה ביישום ענישה והרתעה

14. מבלי לוותר על טענה מן הטענות שנטענות לעיל, ומבלי לוותר על הביקורת הנוקבת נגד חוסר ההצדקה ואי-המוסריות של נקיטה בהליכים המוצעים, לא נוכל להתעלם מן העובדה שרצח מזעזע לא פחות של צעיר פלסטיני חטוף, הלוא הוא מחמד אבו כדיר, בוצע בידי 3 ישראלים לפחות, ואלה נתפסו חיים, נחקרו, הודו במעשה ושיחזרו אותו, הורשעו וחלקם כבר נענש. על אף כל זאת לא הוצאה כל "הודעה בדבר כוונה להחרים ולהרוס את המבנה" בו התגורר כל אחד מן השלושה!

15. כמו כן, סוף אותר אחד ממבצעי פיגוע השריפה במשפחת דואבשה בכפר דומא, בה נרצחו האב, האם והבן, ונשאר ילד קטן שרוף בכל חלקי גופו בבית חולים.

עד היום לא הוצאה נגד מבצע הפיגוע כל "הודעה בדבר כוונה להחרים ולהרוס את המבנה" בו התגורר המבצע העומד לדין.

16. לא ניתן להתעלם ממקרים דומים בהם נזרקו אבנים על ידי מתנחלים יהודים לעבר רכבים פלסטינים, והעונש היחיד שקיבלו הוא מאסר. ולא הוצאה נגדם הודעה בדבר כוונה להחרים ולהרוס את המבנה שהתגוררו בו. מדובר באישה שנסעה יחד עם בעלה ובנותיה לחתונת קרובי משפחה מרמאללה לגינין. האישה ישבה ליד בעלה שנהג, בספסל האחורי ישבו שתי הבנות הצעירות, בנות ה-7 וה-2.5 שנים. האישה עצמה הייתה באותו שלב בחודש ה-7 להריונה.

תוך כדי הנסיעה, בעבור המכונית ליד הכניסה להתנחלות יצהר, נזרק לפחות בידי דניאל בן אברהם- בן יוחנן, הנאשם בתיק הפלילי, גוש גדול של זפת וחצץ, שנעקר מהכביש, אל הרכב. הגוש, בצורת בלוק, שבר את החלון הקדמי, פגע באם בראשה ונגרמה לה המטומה באפידרול הפרונטלי במוח ודימום בעורק באזור שולי הקרני וטומיה במוח וכן היא נחבלה בידה, עברה ניתוח והלידה הייתה לידה קיסרית. ולאחר מכן פגעה האבן בשתי הבנות הצעירות בנות ה-7 ו-2.5 שנים, הקטינה ה. נחבלה כתוצאה מהפגיעה בגלגולת ובעין ונגרם לה שבר פרונטאלי מימין וכן נחבלה בגפיים והיא אושפזה בבית חולים בטיפול נמרץ ילדים וטופלה תרופתית, והשנייה נפצעה.

בכתב האישום בו הודה דניאל בן אברהם – הנאשם- נאמר כי בשעה 16:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכבו כשעמו ברכב אחיו הקטין ושניים אחרים, עצר ליד ההתנחלות יצהר בגדה המערבית, ירד מרכבו והרים אבן גדולה בידו, במטרה להשליכה לעבר רכב של פלסטיני העובר בכביש הראשי.

התיק התנהל מול בית המשפט המחוזי במרכז (מדינת ישראל נ' בן אברהם ת"פ-8286-08) והוטל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר על תנאי, אולם לא ראינו שהוצא נגד הנאשם צו בדבר החרמת והריסת הבית שלו.

17. **וטוב שכך.** הריסה נקמנית וענישה קולקטיבית פסולות מכל וכל. ואם כלפי אזרחי ישראל לא נקטה המדינה בכל צעד מחריד מעין זה, על אחת כמה וכמה מנועה היא מלנקוט צעד כזה נגד תושבי ישראל, אשר זכותם להתנגד לכיבוש מוכרת על פי המשפט הבינלאומי.

2. המנעות מכל סנקציה עד למצוי הליכים

18. אציין כי אם, חלילה, תדחה השגה זו, בכוונת משפחת החשוד לפנות לבית המשפט העליון בעתירה נגד נקיטת סנקציות על ידך. לפיכך אין לעשות כל פעולה נגד הבית עד למצוי כל ההליכים המשפטיים.

לסיכום – יש לבטל הכוונה לפגוע בבית בכל צורה שהיא, ולמצער להסתפק בפגיעה הפחותה ביותר, ולאפשר למערכת המשפט לבחון את ההחלטות ולפסוק בהן.

בכבוד רב,

אתמד חלאק, עו"ד

לאה צמל – משרד עורכי דין

מצ"ב יפוי כת

העתק: המוקד להגנת הפרט